

mellett mindent elkövetnek, hogy kinyomozzák azokat a zughelyeket, hol a rendőrség ellenőrzésétől kívánnak szabadulni A PESTI ÉJSZAKÁK VESZÉDEL-
MES NŐALAKJAI.

(Detektiv, 1920. december 1. 28. sz. 7.)

A leánykereskedelem titkaiból

SZALAY ÁGOSTON
detektívfelügyelő

Egy nyomozás története

A földszinten lévő lakás ablaka alá álltam. Jól beláttam és meglapulva figyeltem, hogy mi történik a szegényesen berendezett, szerény kis otthonban. Az anya gyöngéden átkarolva tartotta szép, de fáradt és kiélt arcú leányát. Szőke haját simogatta, s a leány gyöngéden simult öreg és beteg tekintetű édesanyjához. Egy ideig figyeltem ezt a jelenetet s haboztam, vajon megzavarjam-e belépésemmel az érzékeny családi idillt. Végül elhatároztam, hogy nem nyitok be. Ezek ott benn úgy el vannak foglalva egymással, hogy bizonyára nem jut idejük másra gondolni, s meg fogom én találni őket másnap is. Emberies érzelmeimre hallgattam és eltávoztam. Sokkal fontosabb szereplőnek véltem ebben a drámában a titokzatos idegent, s úgy állapodtam meg magamban, hogy először is az ő szerepét fogom tisztázni.

Másnap reggel korán ott voltam a szállodában, ahol arról értesítettek, hogy Karajanov, az én konstantinápolyi emberem összepakolta holmiját és elutazni készül. Megvártam, amíg lehozták a holmiját, néhány hatalmas bőröndöt, s azután feltűnés nélkül követtem. Egyenesen a keleti pályaudvarra hajtatott, a kocsisnak gavallérosan fizetett, a hordárral bevitette a poggyászát, utána pedig a pénztárhoz lépett, ahol jegyet váltott.

Amikor ezzel is végzett, s be akart lépni az első osztályú váróterembe, eléje léptem. Nem sokat teketóriáztam, hanem röviden felszólítottam őt, hogy igazolja magát. Élénken tiltakozott, franciául, angolul és végül néme-

tül kérte ki magának, hogy zavarják, de végül is látnia kellett, hogy az üres handabandázással semmire sem megy.

– Igazolja magát – mondtam neki –, mert különben kénytelen lesznek előállítani a főkapitányságon.

Kényszeredetten vette elő az útlevelét, amelybe gyorsan betekintettem. Az útlevél utolsó oldala mellé papírlap volt betéve, rajta négy női névvel.

– Mi ez? – kérdeztem tőle.

Zavarodottan dadogott össze-vissza, majd pedig anélkül, hogy figyelemre méltattam volna, rászóltam:

– Hol vannak a lányok?

Amikor látta, hogy hiábavaló a kertelés, beismerte, hogy a négy nő már a vonaton ül, mindegyik külön szakaszban, s egyik sem tud a másíkról és arról, hogy valamennyien közös sorsnak néznek elébe.

Karajanov kíséretében sorban fölkerestem a lányokat, s leszállítottam őket a vonatról. A lányokat bevittem a pályaudvari őrszobára, a férfit pedig egy rendőr őrizetére bízam azzal, hogy gondosan ügyeljen rá, amíg visszatérek.

Az őrszobában egy pár kérdést intéztem a nőkhöz, akik elmondották, hogy apróhirdetés útján ösmerkedtek meg a törökkel, aki szép termetű, fiatal lányokat keresett abból a célból, hogy táncosnőkké képeztesse ki őket. A kültelki kávéházban találkoztak a férfival. Ott tudták meg tőle, hogy Konstantinápolyba akarja vinni őket, ahol egy Alhambra című mulatóhelynek a tulajdonosa. Csábító színekkel írta le előttük a mulatóhelyen folyó víg életet, vasúti jegyet és előleget adott útiköltségre, s ezzel is nagy bizalmat ébresztett maga iránt. Most kellett volna útra kelniök, s a NAIV TEREMTÉSEK alig akarták elhinni, hogy veszedelmes lánykereskedő karmai közt voltak.

Ezután sietve tértem vissza a rendőr őrizetére bízott férfihez. Megdöbbsentő hírral fogadott. Amíg a rendőr a telefonhoz lépett, a veszedelmes ember megszökött, kalapja és csomagjainak hátrahagyásával. A sokadalomban elkeverődött és nyomtalanul eltűnt. Tombolni tudtam volna, de mit segített ez. Tűvé tettük az egész pályaudvart és a környékét, de nem tudtuk megtalálni. Csüggedten állapítottam meg, de jól sejtettem, hogy ennek aligha fogok még egyszer a nyomára bukkanni.

A négy leányzót nem engedtem el, a főkapitányságra vittem őket, magam pedig kisiettem Kőbányára, hogy kikérdezzem Karajanov állítólagos feleségét és megállapítsam, vajon nem búj-e meg ott kinn ez a körmönfont lélekkufár.

(2. rész, Detektiv, 1921. október 26. 43. sz. 4–5.)